

A VĚDÍ TO VŮBEC LIDÉ?

- PÁN BŮH:** Nataneli, kolik okýnek v adventním kalendáři ti ještě zbývá otevřít?
- NATANEL:** 7, Pane Bože.
- PÁN BŮH:** Správně a víte, co to znamená? Vánoce se blíží. Romaneli, jak to vypadá na nebeské poště?
- ROMANEL:** Bez problémů, Pane Bože. Všechny dopisy od dětí Ježíškovi jsme vyzvedli, roztřídili a zařadili do 728 kategorií podle druhu přání.
- PÁN BŮH:** Děkuji, Romaneli. Vidím, že se opravdu snažíte. A co ty, Filineli? Betlémská hvězda připravena?
- FILINEL:** Betlémská hvězda bez poruch, Pane Bože. Naleštli jsme ji a je připravena svítit nad Betlémem celou noc.
- PÁN BŮH:** Skvělé! Děkuji ti, Filineli. A co lidé, Elinei? Jsou i ti připraveni na Vánoce?
- ELINEI:** Víš, Pane Bože...
- PÁN BŮH:** Ano, Elinei?
- ELINEI:** Vánoce jsou opravdu všude: v obchoďácích, na billboardech, na obalech sušenek... jeden aby měl pomalu strach otevřít sardinky... Ale nejsem si jistý, jestli jsou také v srdcích lidí. Zdají se mi uspěchaní, skoro uštvaní... Nevím, co s nimi je?
- PÁN BŮH:** No Elinei, máš nejvyšší čas to zjistit. Vánoce jsou tu za pár dní! K čemu by pak naše přípravy byly, kdyby se z nich pak lidé nedovedli radovat? Pospíchej na zem! Musíš to napravit! Teď je na tobě, jestli lidé prožijí Vánoce tak, jak je pro ně chystáme.
- ELINEI:** No jo. No jo.
-
- PÁN BŮH:** Elinei už prošel 7 nákupních center a všude to vypadalo stejně: obchody plné hraček, oblečení i jídla, nazdobené výlohy, z ampliónů vyhrávají koledy, davy lidí proudí sem a tam...Zmatek nad zmatky.
- ELINEI:** Co za tím může být? Nevím, vážně nevím. Třeba mi poradí tady ten pán. Spěchá jako ostatní, ani se neusměje... No, jako většina lidí kolem. Uvidím, kam mě dovede...?
- PÁN BŮH:** A tak se anděl Elinei vydal po stopě tatínka Vojty a Barušky. Doma na něj čeká maminka i děti a na první pohled se zdá být všechno v pořádku. Děti se smějí a plánují, jak si vyhrají s hračkami, o které si Ježíškovi napsaly. A tatínek s maminkou přemýšlejí, kdy koupí kapra a jaký mají letos krásný vánoční stromeček. Bytem voní čerstvě upečené cukroví a vánoční pohodě zdá se nic nechybí.
- ELINEI:** Tak tudy cesta nevede. Vypadá to, jakoby tu všechno bylo v pořádku... Pane Bože, poradí!

PÁN BŮH: Můj milý Elinei, na to musíš přijít sám. Ale já vím, že ty to zvládneš.

ELINEI: Zvládnou, zvládnou...

PÁN BŮH: A jak se tak Elinei zamyslel, ani si nevšimnul, že se pomalu dostal ven z města, pryč od hluku ulic a došel až k malé farmě za městem. Vrata do chléva byla otevřená, uvnitř bylo teplo, a tak si Elinei s úlevou sedl na balík slámy a opřel hlavu do dlaní.

ELINEI: Co v tom jen může být?

VŮL: Hele, ty nepovedený sněhuláku, běž roztát někam jinam! Třeba ven! Já mám z toho tvého roztátého sněhu mokrou podestýlku!!

OSEL: Ty vole, nevidíš, že pláče.

VŮL: A odkdy sněhuláci pláčou, osle? To už venku taje? Nebo mu někdo ukradl hrnec na hlavu?

ELINEI: Já...ne – jsem...žá – dný...sně – hu – lák...

OSEL: A kdo tedy jsi?

ELINEI: Jsem anděl Elinei. Jsem na zemi, abych zjistil, proč se lidé z Vánoc neradují tak jak mají. Jenže na to nemůžu přijít. Štědrý den už je za pár dní a když na to nepříjdu, radost z Vánoc se ztratí úplně.

VŮL: Copak to je taková záhada?

OSEL: Vole, nejsi ty osel? Kdyby to bylo tak jednoduché, nebrečel by v našem chlévě, ne? No, to je přece logické!

VŮL: No, já bych s tím byl hotový hned. Zrovna včera povídala kočka, jak se těší na štědrovečerní večeři a když dostane do misky i trochu cukroví, k radosti jí nechybí nic. Nemůže to být ono?

ELINEI: Ne, dobrého jídla tu mají lidé dost.

VŮL: A co ozdoby? Straka se vždycky vytahuje, že nikdo nemá tolik baněk, řetězů a lesklých hvězdiček jako ona. Nechybí třeba lidem k radosti krásná výzdoba?

ELINEI: Ne, to taky není ono?

VŮL: A vánočka?

ELINEI: Ne.

VŮL: A stromeček?

ELINEI: Ne.

VŮL: A koledy?

ELINEI: Ne.

VŮL: A sníh?

ELINEI: Ne.

VŮL: A prskavky?

ELINEI: Ne.

VŮL: A sněhuláci?

ELINEI: Ne.

VŮL: Už to mám! Šampaňské! Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské! To je ono! To je na Vánocích to nejdůležitější! Jsem to ale vůl, že jsem na to nepřišel hned.

OSEL: Vole, zbláznil se? Na Vánocích je přece nejdůležitější Ježíšek!!! Copak jsi na to zapomněl?!?!

VŮL: A vědí to vůbec lidé?

ELINEI: Vždyť to je ono!!! To je řešení té záhady! Lidé se radují z jídla, dárků, krásného stromečku... ale tou největší radostí Vánoc je přece narození Ježíška – Spasitele celého světa!

PÁN BŮH: Výborně, Elinei. Věděl jsem, že na to přijdeš.

ELINEI: No, ale co mám udělat teď?

PÁN BŮH: Teď se to musí dozvědět i lidé.

OSEL: Tak jim to řekni...

VŮL: Řekni to...

ELINEI: Víte, kdyby se Bůh nenarodil, neslavili bychom Vánoce. Kdyby děťátko Ježíš neleželo v jeslích, neradovali bychom se z rozzářených dětských očí u vánočního stromku. Vánoce bez Ježíše se snadno smrsknou jen na jídlo a televizi. Není divu, že takové Vánoce nikoho nebaví. Pokud se Ježíš narodí i v našem životě, prožijeme pravé Vánoce